سخن سردبير

به نام خداوند جان و خرد

از هزاران سال پیش با کوچ مردمان از سرزمینی به سرزمینی دیگر برای دستیابی به سرزمینهای تازه و بعدها برای تجارت با دیگران، نیاز به یادگیری زبانهای دیگر احساس میشد. نیازهای روزافزون برای برقراری ارتباط، رشد فناوریهای نوین، و تبدیل شدن جهان به دهکدهای کوچک، همگی دست در دست هم دادند تا دانش آموزشکاوی زبان از آغاز نیمه ی دوم قرن بیستم به صورت دانشی میانرشتهای با بهرهگیری از دستاوردهای سایر علوم همچون روانشناسی، جامعهشناسی، روششناسی و... مطرح گردد. سپس پژوهشهای بسیاری در هر یک از شاخهها و زیر شاخههای دانش آموزشکاوی زبان صورت گرفت تا با توجه به نیازهای گوناگون زبانآموزان، روشها، راهبردها و تکنیکها برای آموزش و یادگیری زبانهای دوم و خارجی کارآمدتر و علمی تر گردد.

در مورد زبان فارسی هنوز آنچنان که باید و شاید، دانش آموزشکاوی زبان فارسی رشد نیافته است و افکار و اندیشههای نوین، آهستهآهسته باید در زمینههای مختلفی همچون روشهای آموزش زبان فارسی، تهیه و تدوین مواد آموزشی، مدیریت کلاسهای چندزبانه، آزمونسازی و... تزریق گردند. همچنین، برای آن که دانش آموزشکاوی زبان فارسی دارای تحرّک و بالندگی گردد، ناگزیر از فراهمسازی بسترها و زمینههای لازم هستیم. راهاندازی مقاطع کارشناسی و دکتری آموزشکاوی زبان فارسی یکی از راههای بسترسازی برای رشد اندیشهها و فکرهای نو است. جای بسی تعجب است که در کشورمان برای رشتههایی چون آموزش زبان انگلیسی و آموزش زبان فرانسوی، همهی مقاطع تحصیلی وجود دارد، اما در مورد زبان فارسی حداقل در مقاطع کارشناسی و دکتری چنین نیست. بیشک، راهاندازی رشتهی آموزشکاوی زبان فارسی در مقاطع مختلف، مسیر تازهای را پیش روی فعالان عرصهی آموزش زبان فارسی میگشاید تا به صورت علمی تر، کارآمدتر و سریعتر به آرمانها و اهداف متعالی مترتب بر آموزش و گسترش زبان فارسی دست یابند.

امیررضا وکیلیفرد آموزشکاو زبان فارسی و سردبیر پژوهشنامه

Message from the Editor-in-Chief

In the Name of Allah, the Compassionate, the Merciful

My Esteemed Friends and Colleagues

From thousands of years ago, with the increase in the number of immigrants for finding new lands and then for trading, learning other languages became inevitable. From second half of the twentieth century, the ever increasing need for getting into communication with others, development in technological growth, as well as the change of the world into a small village, led to the introduction of language didactics as an interdisciplinary field of study by using the achievements of other fields of studies such as psychology, sociology, methodology, linguistics etc. Then, in order to make the methods, strategies, and techniques of second and foreign language teaching and learning more scientific and practical (based on learners' needs), many researches in each branch and subbranches of language didactics were done.

Unfortunately, language didactics has not been developed appropriately in the field of Persian language. Therefore, it is necessary that new thoughts and ideas to be applied gradually in methods of teaching Persian language, pedagogical material development, multilingual classes management, testing and so forth. To reach a dynamic Persian language didactics, we should take courses of action. For example, we should conduct B.A and Ph.D courses in this field of study. Surprisingly, there are different courses for teaching English and French languages in every level of education in our country. However, the situation is not the same for Persian language at least in B.A and Ph.D levels. Undoubtedly, conducting Persian language didactics courses will open a new route in this field of study to achieve the goals in teaching Persian language faster and more practically and scientifically.

Amirreza Vakilifard Editor-in-Chief